

Landskap: Lappland Upptecknare: Geida Holm
 Härad: Ljocksele tg Berättare: Anna Johansson
 Socken: Jäina Berättarens yrke: Bondmora
 Uppteckningsår: 1964 Född år 1890 i Rödnäs?

FOLKLIVS-
 ARKIVET
 LUND

När den nya tiden kom till bygden...

LUF 73

s. 1-3.

Skriv endast på denna sida.

Anna Johanson föddes i Rödån för 74 år sen. Hon hem 1918 till Elmfors som piga hos Johanssons. Här häffade hon sin man, O. E. Johanson.

Hennes värfar lät flytta deras hus från Flemavan 1920. När det köptes, bestod väggen av timmer, som var målad på insidan. Lätt nedtill och rött upptill. Bara två rum var inredda till en bējan. Så småningom inreddes också vinden. Där har hon haft sommarvärdster på senare tid. År 1920 pappkläddes köks- och kammarsväggarna och beaserades nedtill. Senare målades köket och kammaren fick tapeter.

Gardiner började hon med, när en av bröderna Johanson gifte sig med en nybräda i Norge hade man gardiner.

Hon brukade ha huset fullt av folk. Hon hade läraren, en av byborna, som gått på skola, boende där, men hennes barns undervisning

skedde i skolhuset, som nu är pensionat.

Medan Anna Johansson hade små barn, for hon till kyrkan beisa till midsommars lördag.

I början köptes allt i Norge. Man gjorde två turor, på hösten före jul och på våren, medan det ännu var före. (Ungefär samma varor, mjöl, kaffe o.s.v., köptes båda gångerna.)

De hade mindre hemjord då än nu. Därifrån togs foder till hästen. Hemjorden slops först, sen mejsarna. Hon och hennes man brukade slå i Brakkoskallet och hörde kring rengärdan överför Ulmasjö. Där låg de i lapphåta. De slog på många olika ställen. Myrhöet skulle räcka till 4,5 mjölkkor, får, 3 getter.

Lövet togs när det var utvort, före slätten.

Kalvorna fick bli sju, åtta veckor och såldes sen till Norge.

Hon mjölkade morgon och kväll, kylvde mjölken i bächen utanför huset. Oftast separerade och kärnade hon morgonmjölken genast. Kernas mjölk var svag på vintern p.g.a det dåliga fodret. Kärnmjölken surades och dracks, när den var "stark som brännvin"

Östlöpe köpte hon, använde inte kalomage, som hennes mor gjort. Både ko- och getmjölk användes till ost. Getmesen var mest skattad. Grannbarnen brukade be att få smaka, då hon kokte getmesost.

Hennes man drunknade 1952. Hon hade korna kvar en hel år efter, fick hjälp av barnen på sommaren. Sedan flyttade hon till barnen i närheten av Stockholm. På sommarna bor hon i Umfors